

పులిపిరి

మంత్ర పుస్తకము

మూలకాశ్వుర్యానుబాదము క్రమము

36

చర్ల గణపతిశాస్త్రి

1-00

ఉమ్మడి భూమి

[ప్రార్థన]

ఉమ్మడి భూమి అధికారం విస్తారం కలిగిన ఉమ్మడి భూమి ప్రజలను కలిగి ఉన్నట్లుగా ఉండాలి. సర్వ విహారాలను

గాయత్రిమంత్రము

ఉమ్మడి భూమిని
ఉమ్మడి భూమిని
ఉమ్మడి భూమిని
ఉమ్మడి భూమిని

భూమిని అధికారం కలిగినట్లుగా ఉండాలి. ఎవరినైనా
మా అధికారం ప్రతిపదిస్తే దానిని అణగారినట్లుగా ఉండాలి
[అధికారం] ప్రతిపదిస్తే దానిని అణగారినట్లుగా ఉండాలి.

మృత్యుంజయ మంత్రము

త్రియంబకం యజామహే
మమగ్నిం వృషభిర్భవం
ఉర్వామివ బంధనాత్
మృత్యోః ముక్షీయ మామృతాత్

మమగ్నిం అనీ మమగ్నిం అనీ మమగ్నిం అనీ
అధికారం కలిగినట్లుగా ఉండాలి. ఎవరినైనా
మా అధికారం ప్రతిపదిస్తే దానిని అణగారినట్లుగా ఉండాలి
[అధికారం] ప్రతిపదిస్తే దానిని అణగారినట్లుగా ఉండాలి.

ఓం కాంక్షి కాంక్షి కాంక్షి

పురుష సూక్తః

నహస్ర శీర్షా పురుషః నహస్రసౌత్వః నహస్రపాత్
న మామిం చిక్వకో వృశ్యా. అత్యష్టష్టశాంగుళమ్!

దేవుడు నేలకొంది తలలుగలవాడు. నేలకొంది కన్నులుగల
వాడు. నేల పొదములు గలవాడు. అతడు భూమియందంతట
వ్యాపించి వది యంగుళముల మాత్రమే యున్నవాడు. పౌద
య ప్రదేశమునుబట్టి వది యంగుళములని చెప్పబడెను. 1

పురుష ఏనేదగ్ం వర్షమ్, యద్భూతం యత్ప భవ్యమ్
అమృతకృష్ణేశానః యదన్నీ నాఽతిరోహతి

ఇదియంతయు దేవుడే. అతడు అమృత్యమునకుఁబ్రభువు,
అతడే అన్నముచే జగద్రూపమైన వాహ్య ధాతమును లొందెను 2

ఏతావానస్య మహిమా, ఆతోశ్యాయాగ్ంకృ పూరుషః
పాదోస్య చిక్వామాతాది, త్రిపాదస్యామృతం దివి

ఇతని మహిమ అంత గొప్పది. ఆ మహిమకంటెను పురుషుండు
గొప్పవాడు. వర్షభూతములను ఇతని నాల్గవ భాగమగు పాదము
ఇతని మూడవపాదము ఆతాశమున అమృతరూపమై యున్నది 3

హరి ఓమ్

ఓమ్

పురుష సూక్తము

పురుషుండు వేవవేల్ శరణు అందెడివాఁడు
 వేంకన్నులవాఁడు వేంవదములవాఁడు
 అకంఠైల్ల భూమిని నావరించియుఁ గూడఁ
 బదియంగుళములే వ్యాపించి యున్నాఁడు 1

అది యంతయును గూడ నీవరను పురుషుండె
 భూకము భవిష్యత్తు కొనరునది యాతండె
 మఱియు నన్యుకత్వంబునకు నీతఁడాతండె
 అన్నంబులే బ్రవంచాకారమును పొంది 2

ఈ యీశమాతాత్మ్య మిక్షింప గొంతటిది
 అంత కంటిను బరుచుఁడెంతయో యు త్తముఁడు
 అతని బాల్లవ పాద మఱిల భూతము అగును
 అమూఁడు పాదంబుల మృతమై దిగి నొప్పు 3

త్రిపాదుర్వా అదై క్పురువః, పాదోఽరణాత్పునః
కతో విష్వజ్జ్వల్రామక్, సాశ్వానశనే అది

అమూఁడు పాదములుగల పురుషుఁడు సంసారమునుదాటి
యత్కృష్ణుఁడై యాలడెను. మరల కెఱిగి కొంత యంశము
మాయతో వృష్టి సంహారములతోఁగూడియుండెను అది చేతనా
చేతన రూపమైనది అంతట దేవులు జంతువులు, వక్షులు, మొదలగు
రూపమున వ్యాపించెను.

తస్మాద్విద్రా దజాయత విరాతో అధిపూరువః
సజాతో అత్కరిత్యత, వశ్వాద్యూమిమధోపురః॥

అదిలో పురుషునినుండి బ్రహ్మాండము వృక్షెను. అబ్రహ్మాండము
పైని వరమాత్మ దేవాలిమానియగు పురుషుండుగ వుక్తెను. పుట్టి
అ బ్రహ్మాండముకంటే పేలుగ నుండి భూమిని దేవతీర్కగాది శరీరము
అను నృణించెను.

యత్పురుషేణ హవిషా. దేవా యజ్ఞ మతన్వత
వసంతో అస్మాఽఽసీదాజ్యమ్, గ్రీష్మ ఆధ్యః శరద్దవి॥

తనపురుష రూపమైన హవిస్సుతో ఎవ్వఁడు దేవతలు యజ్ఞ
మును జేసిరో అప్పుడు ఈ యజ్ఞమునకు వసంకముకుపు నేయిగను
చేసవియుకుపు నమిధగను శరద్ధకుపు హవిసుగను అయ్యెను.

సప్తాస్మాఽఽవనీ వరిధయః త్రిః పక్ష సమిథః కృతాః
దేవాయద్యజ్ఞం తవ్యానాః అంధ్రవ్ పురుషం వతం॥

ఈ యజ్ఞమునకు గాయత్రీ మొదలగు తందస్సులేయను
ఎల్లలు 12నెలలు, క్షియకువులు 10ములు, 1 నూర్కూరు ఈ
21 సమిధలు ప్రణావతి ప్రాణేంద్రియ రూపదేవతలు యజ్ఞము
చేయించలెదినవారై యా పురుషునిచే యజ్ఞంకపుగ భావించిరి.

అమూల్య పాదముల అలరారు పురుషులకు
ఈ జగ ముతీతింది యెంతో యుత్కృష్టమందగు
ఇందితవి పాదమే యెందుఁబుట్టియుఁ గిట్టి
జంగమ స్థావరాద్యంగమై వ్యాపించె

4

అపురుషునుండి బ్రహ్మాండ శాండము వుట్టి
బ్రహ్మాండ శాండంబువయిని వా పురుషుడె
దేవాలిమానియై వృతి నీపురుగుఁ బుట్టి
పుట్టి నేజుగ నుండి భువియు మేకులు గూర్చె

5

అంతఃజరుసాకారమైవట్టి పునిసుతో
దేవతలు యజ్ఞంబు గావించి యున్నార
ఈ యాస్తికి కనంకలుకు కాజ్యమైయుండె
కమిద గ్రీవ్యంబయ్యె, కరదృశువు పునివయ్యె

6

ఈ యజ్ఞమునకెల్ల లీడు భందస్సులగు
నలలు వంశ్రుతింతు ముతుపై లయితు ద్రిశగములు
నాగి నూరుకొండీయిచ్చ దొక్కతీయు కమిదలగు,
దేవతలు యజ్ఞంబు గావించ నమృతకర్త
యా పురుషు లావించి రల యజ్ఞవతువుగా

7

6

తండుజ్జం తిర్తి ప్రిరోక్షన్, పురుషం జాతమగ్రతః
జేన దేవా అయజంత, సాధ్యా ఋషయోశ్చయేః

అ యజ్ఞ సాధనమైన జన్మిదికంటె ముందు పుట్టిత పురుషుని
నూననయజ్ఞమున ప్రోక్షించిరి. ఆ పురుష వశపుతో దేవతలును
సృష్టి సాధన యోగ్యులగు నింద్రాది దేవతలును మంత్రదర్శిలగు
ఋషులును నూనన యజ్ఞమును జేసిరి. 8

తస్మాద్యజ్ఞాత్పర్వ హుతః సంభృతం వృషదాజ్ఞం
వహుగంస్తాగంశ్చక్రి వాయువ్యాన్ అరణ్యా గ్రామ్యాశ్చయేః

సర్వాత్మకుఃతగు పురుషుఁడు హవిశ్చ్యుగాఁగల యాయజ్ఞము
నుండి యాత్మాద భోగ్యవస్తువులు ఎక్కువగఁ బుట్టెను. వాయువు
ఆదారముగఁ గలిగి అరణ్యముందు, గ్రామములందు నుండు వశపు
లను ఆ పురుషుఁడు పుట్టించెను. 9

తస్మాద్యజ్ఞాత్పర్వ హుతః ఋషే సామాని జజ్ఞిరే
ఛందాగంసో జజ్ఞిరే తస్మాత్ యజా తస్మాద్యజ్ఞాయతే

సర్వాత్మకుఃతగు పురుషుఁడు హవిశ్చ్యుగాఁగల యాయజ్ఞము
నుండి ఋక్కులు, సామములు, గాయత్రి మొదలగు ఛందస్సులు
పుట్టెను. యజ్ఞస్సులు వానినుండి పుట్టెను. 10

తస్మాద్యజ్ఞా అజాయంత, యోశ్చిదోభయోదతః
గావో వా జజ్ఞిరే తస్మాద్దావా అజావయః॥

అ యజ్ఞమునుండి గుఱ్ఱములు, పైభిక్షింప దంతములుగల
గాడిదలు మొదలగునవియుఁ బుట్టెను. వానినుండి గోవులు పుట్టెను
వానినుండి మేకలు గొట్టెలు పుట్టెను. 11

పకలంబునకు మున్నె జనియించు నా పురుషు
 యుజ్జ సాధనముగా వాదీవతలు సోద్యు
 లామునులు ప్రోక్షింపి యా శీవ పురుషుతో
 మావన యుజ్జంబు మఱి చేసియున్నారు.

8

అలిలమూర్తి పురుషుడే వాచినుగా వాప్సిరు
 నీయుజ్జమున నుండి యమరె లోగ్య వస్తువులు
 వాయువే దేవతగ్రంథరగు ప్రాణులు వనలు
 గ్రామంబులందుండు ప్రాణులున్ మఱిపట్టె

9

అలిలమూర్తి పురుషుడే వాచినుగా వాప్సిరు
 నీ యుజ్జమున నుండి ఉత్సాహములు పుట్టె
 అందుగాయత్కార్మి భండబులును బుట్టె
 అందుండి యజాన్యులును నాచిర్పవం బయ్యె

10

అందుండి గుజ్జములు ప్రోదుర్పపించెను మఱి
 వయ్యుగ్రింద దంకములు వలలు అంకువులు పుట్టె
 ఆ యుజ్జమున నుండి యాపులును మఱిపుట్టె
 అందమీకలు గొట్టె లాచిర్పవము జాలది

11

యత్పురుషం వ్యధయే, కశితా వ్యకల్పయన్
ముఖాంతిమన్యం వా వాహా వా వూహా సావా పువ్యేణి

ఎవ్వడు ప్రాణాది దేవతలు పురుషుని సంకల్పముతో బుద్ధింబిరో
యప్పుడు ఎన్ని విధములుగా సంకల్పించిరి. ఈ ప్రణావతికి
ముఖమువది ఏది, వాహంపులు ఏది వోదలు ఏది సాదములు అని
చెప్పించును. 12

బ్రాహ్మణోఽన్య ముఖమాసీత్, వాహారాజన్యః కృత్
శూరాతదన్య యద్వైక్యః, వద్యాగ్ం శూద్రో అజాయతః

ఈ ప్రణావతికి బ్రహ్మణుండు ముఖము వాహంపులుగా క్షత్రి
యుండు చేయించెను. ఈ ప్రణావతికి వైక్యుండు వోదలుగా
చేయించెను. సోదముల నలన శూద్రుండు పుట్టెను. 13

చంద్రమా మనసోజాతః చక్షోః సూర్యో అజాయత
ముఖాదింశ్రశ్చాగ్నిశ్చ ప్రాణాద్యాయు రజాయతః

ఆ వరము పురుషుని మనస్సునుండి చంద్రుండు పుట్టెను అతని
కంటినుండి సూర్యుండు పుట్టెను. అతని ముఖమునుండి యుండ్రుండు
అగ్నియుంబుట్టిరి. అతని ప్రాణమునుండి వాయువు పుట్టెను. 14

వాక్యా అసీదంతరిక్షం, శీర్షోద్వ్యాః పశునర్తక
వద్యాంహౌమి ర్షకః, శ్రోత్రాత్, కథాలోకాగ్ం అకల్పయన్

ఆ వరము పురుషుని నాశినుండి యాకాశము పుట్టెను. శిరసు
నుండి ద్వులోకములు పుట్టెను. అర్ధ లోకములను గల్పించి. 15

నేవాహమేతం పురుషం మఖాంతం అదిత్యవర్షం తమవస్తుసాదే
సర్వాదీ దాసాశి చిదిత్యతీరాః నామాని కృత్వాఽలిరదదన్యదాస్తే

మతి ప్రాణదేవతల్ పురుషు నప్పుడుగ్రాంఠిః
 రేటు రేటు గల్పించి: రికని ముఖమదియేది
 ఎయ్యవీకని వేతు రెయ్య వీకని కాదల్
 సోదము లినియగు నీ వరము పురుషునికనంగ

12

అవరము పురుషునికి నాశ్యంబు ప్రాశ్నాబుండు
 అవరము పురుషునికి వాస్తవముల్ క్షత్రియంబు
 అవరము పురుషునికి నగు దోడల్ వైశ్యంబు
 అపురుషు సోదముఖయంబు కూద్రుండు పుట్టి

13

పురుషుమకమన ముంది పుట్ట నీ వంద్రుండు
 పురుషుని కమలకుంది పుట్టి నీసూర్యంబు
 పురుషుని ముఖమున మతి కొడమి రింద్రుండు నగ్ని
 పురుషు ప్రాణమనుంది కొడమె నాయుపును.

14

అపురుషు నాళిలో నాకనం బువృత్తి
 పురుషుని శింశునుంది కొడమెను ద్యులోకంబు
 పురుషాంఘి కువి:బుట్టె: కొడమె:దమ్మ్రోక దికల్
 కడగ దీవక లిట్ల కల్పించి రీతిగము

15

అలిలయావమ్ములను వనువుగా నేర్పవది
 యాయాయి పేర్లుంచి యవని నే దీరుండు

వి పురుషుడు దీరుడై దేవ మనుష్యాద్వి సర్వ కరీర యావము
 లను విర్వఱచి నేర్చు పెట్టి వ్యవహరించుచుండెనో యట్టివాఁడును
 సూర్యవర్ణుఁడును తవస్సును దాటియున్నట్టి తమచాపురుషుని నే
 నెఱుఁగుదును. 16

దాతా పుత్రస్తాద్యముదాజహార, క్రతిఃప్రవిద్వాన్ ప్రదిశశ్చతస్రః
 తమేహం విద్వానమృత ఇహభవతి, నాస్యః వంధా ఆయావాయ
 విద్యతే।

ఎవనినివృజాపతి ముందుగాఁబ్రకట మొనరించెనో, నాలుగు
 దిక్కులను అందలి ప్రాణులను, బాగుగా తెలిసిన యింద్రుఁడు
 ఎవ్వనిని ప్రకట మొనరించెనో ఆ పురుషుని నిట్లు తెలిసినట్టి వాఁడు
 అమృతుఁడగును. ఆ అమృత ప్రాప్తికి ఇది దక్క వేరేమార్గము
 లేదు. 17

యజ్ఞేవయజ్ఞ మయజంతదేవాః, తానిధర్మాచీ ప్రథమావ్యాసన్
 తేహనాకంఠపాచానానవంతే, యత్రపూర్వే సాధ్యాఃపంఠిదేవా
 ప్రాణాది దేవతలు మానవ యజ్ఞముచేత యజ్ఞరూపుఁడగు ప్రజా
 పతిని పూజించిరి. ఆ ప్రసిద్ధమైన దర్శములు ముఖ్యము అయ్యెను.
 ఎత్తుట ప్రాచీనులగు సాధ్యులు దేవతలు అందిరో యా వ్యయావ
 మును ఉపాసకులు యందురు.

అద్యక్షః సంయాతః పృథివ్యైరిసావృ, విశ్వకర్మణఃసమవర్తతాధి
 తస్యత్వస్థా విదధద్రూపమేతి, తత్పురుషస్య విశ్వమాజానమగ్గే।

నారాయణుఁడగు జీవుఁడు నీటినుండి భూమిసారము నుండియుఁ
 బుట్టెను. పృథ్వికర్త వలన అతఁడు అధికుండయ్యెను. ఆ నారాయణ
 పురుషునకి యావమును జగదీశ్వరుఁడు కల్పించె ఇట్లు ఆ అగము
 ప్రవర్తించుచున్నది. ఆ పురుషునియొక్క యీవిశ్వము అదిలోపుట్టెను

వ్యవహరించె నతండె యాదిత్యవర్ణుడై
 యజ్ఞ మను పేరి యంధకారము వాడి
 యొకఁగిడు మహాపురుషు నితని నేనెఱుఁగుదును.

16

బ్రహ్మ యెవ్వని ముమ్ముఁడ్రకఁబుచె నెనో
 యొల్ల దిట్కలు తెలియ నిండ్రుఁడెది తెలిసెనో
 యా పురుషు నిలుతెఱుఁగు నతఁడందె యమ్ముతుఁడగు
 నమ్మతకవ్య మొంద నిక వన్య మార్గములేదు.

17

యజ్ఞ పురుషుని మనో యజ్ఞమున దేవతలు
 పూజించి: రాధకృమలు మొదటివై యొప్పె
 నెఱుఁబూజ్యులగు సౌధ్యు, లెఱ దేవతలు గలరొ
 యాస్వర్గ ముపాసకులగు మహాత్ములు గాంతుఁ.

18

నారాయణుని పేర నీరంబు అందితుఁ
 డవని రసమునఁబుట్టి యభిలేతచేఁ జెరిగె
 నతనికి రూపంబు నమరిచె జగత్కర్త
 యా పురుషు విశ్వంబై యాదిలో వ్యాపించె:

19

దేవాహమేకం పురుషం మహాంతం ఆదిత్యవర్ణం తమసావరస్తోత్
తమేవం విద్వావస్సుతకావధత్ నావ్యూపంఠో నిర్వృతేఽయవాయు

సూర్యవర్ణండును, తనస్సును బాదినదీయి ఈ మహాపురుషుని
నే నెఱుగుదును. కానినిట్లు తెలిసినవారు ఈ లోకమందే యమ్ము
తుండగును. అమ్ముతప్రాప్తి కింకకంటె మఱొక మార్గములేదు. 20

వ్రణావతి కృరతి గర్భే అంతః అజాయ మానో బహుదారిణాయతీ
తస్యధీదా, పరిజావంత యోనిం మరీచీణాం వరమిప్పంతి వేధనః

బ్రహ్మాండ రూపమైన గర్భమున మధ్యగా వ్రణావతి రూపము
ధరించి తిరుగుచుండెను. అతఁడు పుట్టుచునే అనేక విధముల స్థావర
జంగమ రూపముగాఁ బుట్టుచున్నాఁడు. అ వ్రణావతియొక్క జగ
త్కారణ స్వరూపమును దీరులిఱుగుదురు. సృష్టికర్తలగు బ్రహ్మణా
మరీచి అత్రి మొదలగు మహర్షుల జగదుత్పాదకకృత పరమును
బోరుదురు. 21

యోదీవేభ్యో జతనతి, యోదీవాణాం పురోహిత
పూర్వోయో దీవేభ్యోశాతః సమోరుదాయో బ్రాహ్మణ్యేః

ఎవఁడు దేవతలకొఱకు అంతకు వ్రణావతియన్నాఁడో, ఎవఁడు
దేవతలకు పురోహితుఁడై యుండెనో, ఎవఁడు దేవతలకంటె ముందు
గనే పుట్టెనో అట్టిభ్యోతిః స్వరూపుఁడైన వరబ్రహ్మణ్యమునకు నమ
స్కారము 22

రుచం బ్రాహ్మ్యం జనయంత, దేవాఃక్రీ తద్రువన్
యస్త్వేవం బ్రాహ్మణో విద్వాన్, తస్యదేవా అసన్వకేః

దేవతలు సృష్టికి మొదట విద్యనే వరబ్రహ్మ వైతస్యమును
బ్రాహ్మ్యవింపఁజేసి వలికిరి. కి పరమాత్మాః కి బ్రాహ్మణిట్లు నిన్ను
విధముగాఁ దెలియునో వాని వశమున వర్వదేవతలు ఉండుదు. 23

అదిత్య వర్ణుడై యజ్ఞానమును వాఁచి
 యివ్వఁగెడి మహాపురుషు నితని నేనెఱుఁగుదును
 అపురుషునిఱు లెఱుఁగు నతఁడిందె యమ్ముతుఁడగు
 అమ్ముతత్వ మొంద నిఁకనన్య మార్గము లేదు 20

బ్రహ్మాండ గర్భమువఁబ్రహ్మకుఁబఱిగఁబఱిండు
 బనింపఱివాఁడయ్యు బనించు వివిధముగ,
 తన్నూల రూపంబు తగ దీరులెఱుఁగుదురు.
 నృప్తికర్తృలు బ్రహ్మ రీపురుషు నర్పించి
 యిఁక మరీచి మొదలగు ఋషుల వద మాశింక్రతు 21

ఎవఁడు దేవతలకై యొల్లెడఁ బ్రకాశించు
 మఱిదేవతల కెవఁడు పురోహితుఁడై యుండె
 దేవతల కాదియందెవ్వఁడు పుజ్జివో
 యట్టితేజోరూపుఁడో బ్రహ్మకు నమస్సు 22

బహ్మవిజ్ఞానమును బ్రాదుర్భవము చేయు
 దేవతలు నృప్తియైది విన్నవించిరి పురుషు
 నే బ్రాహ్మణుఁడిట్లు లెఱుఁగునో యీతత్త్వ
 మతని వశమున ముందు ధర్మల దేవతలు 23

ప్రాశస్త్యం లక్ష్యములకు. అవలంకిత పాఠ్య
 వక్షతాది రూపము అశ్వినాచార్యుల కష్టం మనీషాణ
 అమలం మనీషాణ నర్తం మనీషాణ,

ఈ వరమాత్యుల అభ్యాసవశయం. అక్షయం నీకు భార్యలు. రాత్రిం
 బగళ్ళు నీ పాఠ్యమును. నక్షత్రములు నీ రూపము. అశ్వినీ దేవ
 కల తెలవబడిన నీ ముఖము ఈ వరమాత్యుల మాకోరికను అంగీక
 రింపుము. ఈ లోకమునందలి గోవులు. సుప్తములు. మొదలగు
 వానినమ్మునను ప్రకాశముల నిమ్ము.

పురుష సూక్తం

— 0 —

ప్రాయు, అస్తియు నీకు నీకు: పవతులుగదా
 దేవనలు సైన్యములు: రూపునక్షత్రములు:
 అశ్వినీ దేవతలు వాక్యము వేదానురు
 మాకీవ్రమగు జ్ఞాన మది ప్రసాదింపుమి
 ఈలోకమునఁ గల్గు నీవి ప్రసాదింపుమి
 వేయల పర్వంబు విభు: ప్రసాదింపుమి

24

ఇది

పురుష సూక్తము

—o—

16

ఓమ్

హరిః ఓమ్

మంత్ర పుష్పః

ధాతాపురస్తాద్యముదాజివార, శత్రువ్రవిద్వాన్ ప్రదిశ కృత్సః
తమేపంచవిద్యానమ్మతభవతతి, వాశ్యః వంధా ఆయనాయవిద్యతే

ఎవనిని బ్రహ్మచరి ముందుగాఁ బ్రకటముచేసెనో, నాఱగుదిక్కులను అందలి ప్రాణులను వాగుగాఁదెలిసిన యింద్రుఁడు ఎవ్వనిని బ్రకట మొనరించెనో, అపురుషుని నిట్లు తెలిసినవాఁడు ఆమ్ముతుం దగును అమ్ముత ప్రాప్తి కింతకంటె వేతాకనూర్ణములేదు.

వహత్ర శీర్షం దేవం విశ్వాక్షం విశ్వకంభువం
విశ్వం నారాయణం దేవ ముక్షరం వరమం వ్రభుం

వేలకొంది తలలు గలవాఁడై, సర్వేంద్రియములు గలవాఁడై,
జగద్రూపుఁడై, బ్రతునై యున్న యా దేవుని ధ్యానింపవలయును

విశ్వతః వరమం నిత్యం, విశ్వం నారాయణం హరిం
విశ్వమే వేదం పురుష, వ్రద్విశ్వమువశేవతిః

విశ్వము శలలి గొవ్వవాడును, నిత్యుఁడును, విశ్వాత్ముఁడును
నిశ్చయందుండు వాడును, పావహారుఁడును నైన దేవుని ధ్యానింప
వలెను. ఈ వ్రవంపమంతయును బురుషుఁడై. అ పురుషుఁడు
వ్యవహారము కొఱకు ఆవిశ్వము సాక్షయించి యుండెను. 4

ఓమ్

హరిః ఓమ్

మ. ౦ త్ర పు ష్పము

బ్రహ్మ యివ్వని మున్నుఁ బ్రకటంబు చేసెనో
 ఎల్లదిక్కులు తెలియు నింద్రుఁడెది తెలిసెనో
 యాపుడును నిటు తెలుఁగునతఁ డిందె యున్నుఁడగు
 అమృతత్య న్మొంద నిఁక నన్య మార్గము లేదు. 1

వేదతరనులవాని వెఱుఁగొందువానిని
 ఎల్లకన్నులజాని నెల్లతర మిడువాని
 నిదిలాక్కుఁడై నీళ్ళ నెల వొందుకాత్యకుఁ
 అత్యంతు నితు దేవు డ్యానింపఁగావలయు. 2

ఎల్లజాఁతినవాని నెపు డుండు చిక్కాక్కు
 నఘనాదున్ జలవాను డ్యానింపఁగా వలయు
 తులిక్య మంతయును నీవరమపుడుమంతె
 వ్యవహారమున కారఁ డాశ్రయింపెను జగము

వతిం విశ్వస్యో శ్శేష్యరం, కాశ్యతం శివమయ్యతం
వారాయణం మహాద్దేయం విశ్వాత్మానం వరాయణం

విశ్వమునకుఁ బ్రభువును శివులకిశ్వరుఁడును, కాశ్యతుఁడును,
శివకరుఁడును, వాఁడవివాఁడును, వాఁగుఁడెరిపికోవఁ దగివవాఁ
డును, విశ్వాత్ముఁడును. అన్నిటికారాలోమైన వాఁడును వగు
వారాయణుని ధ్యానింపవలెను. 4

వారాయణ! వరంబ్రహ్మతత్త్వం వారాయణ! వర!
వారాయణ! వరోజ్యోతిరాత్మా వారాయణ! వర!
వారాయణ! వరబ్రహ్మము. వారాయణ! వరతత్త్వము
వారాయణ! వరంజ్యోతి, వారాయణ! వరమూర్తి. 5

యశ్చకించ జగత్సర్వం దృశ్యతే త్రాయతేపివా
అంతర్మహేశ్వరత్సర్వం వ్యాప్య వారాయణ! స్థిత!

ఏ యాజగత్తంతయణః జాతంబతుమన్నదో వివంబతుమన్నదో
అది యంతట లోపల్ల పైని వారాయణుఁడు వ్యాపించియుంచెను. 6

అనంత మవ్యయం కవీం సముద్రేంతం విశ్వకంఠునం
వద్యకోశత్రతీకాళం, హృదయం చాన్యదోముఖం.

అంతులేనద్దేయం నాశములేది, అన్నిదెలిసిన కంపార సము
ద్రము చివరనున్న విశ్వకుంఠములకుఁ గారణమైన వారాయణుని
నుసాసింపుఁడు. అనారాయణునికి స్థానమైన హృదయము కామర
పుష్పలోని మథ్యభాగమువలె నున్నది. అది క్రిందిపై పురా ముఖ
ముగఁబడి.

అధిపతి జీవిత నతిరామ్మ నమ్మతున్
 కాళ్ళతున్ కథకరుని దత్తంకవిజ్ఞేయు
 అధిలంబనకును గడు నాధారుఁ దగువాని
 వారాయుఁడన్ దేవు నాళ్ళ రావొనింపవలె

4

వ్రభువు నారాయణుఁడై వర మొసఱవహ్మంబు
 వ్రభువు నారాయణుఁడై వర మొనక త్తంబు
 వ్రభువు నారాయణుఁడై వర మొన జ్యోతియో
 వ్రభువు నారాయణుఁడై వర మొనయాత్మయు

5

ఈ జగం బందున్న దేదీది కనఁబడునా
 ఈ జగం బందున్న దేదీది విసఁబడునా
 అది యంతయును గూడ నటఁబై ని తోలిన
 వలె నారాయణుఁడై జ్ఞాపించి యటమండె

6

అవికారు నవ్యయుని భవబలది తారకున్
 నినింజ్ఞా అభకరుని నీర ద్వానింపుఁడు
 ఈతనికి స్థాన మౌహృది యధోముఖ మౌముఁ
 బద్మకోకముచోలె వాగుగా విడియుండు

7

అధోనిష్ఠ్యా వికస్త్వాంతే నాశ్యా ముచరి తిష్ఠతి
 వ్యాం మాతాకులం తాతి, విశ్వస్యాయతనం మహత్
 కంఠమతిశిః గ్రిండుగా నాటికైన్ద్రీ ని బంధ్రండు అంగుళముల
 వైని ఆ హృదయము గలదు. అదివ్యాంమాంలతోః బ్రూశంతు
 చున్నది. అది నర్వజగత్తునకు నివాసమైనది.

సంతకం శిరాశిస్తు లంబశ్యాకోశ సంనిభం

తస్యాంతే సుషిరం సూక్ష్మం తస్మిన్ త్వర్యం ప్రతిష్ఠితం

నాడులనే వ్యాపింపబడినదై తామర మొగ్గవలె ఆ హృదయకమ
 లము శరీరమధ్య అధోముఖమై ప్రేలాడుచున్నది. తాని వమీప
 మందు సూక్ష్మమైన ముచుమ్ముఅను రంధ్రము గలదు. అంధ్ర
 మందు సమ ప్రజగమణా అక్రయింబియున్నవి.

తస్యమధ్యే మహానగ్ని త్వశ్చార్చి ర్విశ్వతోముఖః

సో గ్ర భు గ్విభజ నిష్ఠన్నా హోతమజరా కవిః

దానినడుగు గొప్ప యగ్నిగలదు. అది యనేకవ్యాంలతో
 నిండినదై అన్నివైపుల వ్యాపించిన ముఖముగలదై యున్నది.
 అది మొదట వడివ యాహారమును తినునదై ఆహారమును అన్ని
 యవయములకుఁ బంచుచున్నదై, శీర్షము చేయుదుఁ దాను
 మాత్రము శీర్షముగాక నర్వమును దెలిసినదై యుంతును.

సంతాపయతి స్వందేహ మహాదతల మా ప్రకం

తస్యమధ్యే వహ్నిశిలా అద్యోర్వ్యా వ్యవస్థితా

వాటికి అదియు రెండు గుణములవై ని
 గంఠమీ క్రిందుగాఁ గలదు హృదయం బవట
 జ్వాలమాలికలతో జ్వలియించు చున్నది
 అది యన్నిటికి గావ్యయాళయం బయి యుండు

8

ఆ హృదయకమలంబు జ్యోత్సమై నాడులన్
 దమ్మిపువ్వుమొగ్గవలెఁ దమమద్య ప్రేలాడు
 దానిదతి నూక్ష్యమై దనరు రంధ్రము గలదు
 దానియం దభిలంబు నాశ్రయించియె యుండె

9

దానినడుమను గొప్పదొ వగ్ని జెలు వారు
 అది బహుజ్వాలలన్ హృదియొల్ల వ్యాపించు
 అది మొదట, దిని యన్న మన్నించికొని బంచి
 కాను శీర్షము గాక జ్ఞానియె యుండుండు

10

వరదముల్ మొదలుకొని శిరసువాఁకను గల్లు
 వర్షం మోదేహమం దది కావమును గూడ్పు

అది కాళ్ళు మొదలుకొని తలవఱకుం గల దేహమునంతను
సంతాపపఱచును. దానిమధ్య నూక్షమై నుచున్న నాడిద్వారా
బ్రహ్మ రంధ్రము వఱకుఁ బై కిరొయెడి యొక అగ్నిశ్యాం గలదు.

నీల తోయద మధ్యస్థా విద్యుల్లే వేవ భాస్వరా
నీవార తూకవత్త న్వి వీదా భాస్వత్యజావమా

అయగ్నిశిఖ నీలి మబ్బులమధ్య మెఱయు మెఱుపుఁ దీగ
వలె బ్రకాశించుచున్నది. వరి ముల్లుకొవవలె నప్పనిదై వచ్చునదై
మిక్కిలియెఱుపై ప్రకాశించుచున్నది. 12

తస్యాశిఖాయామధ్యే వరమాత్మా వ్యవస్థితః
నబ్రహ్మో నశివః సేంద్రః సోఽక్షరః వరమః స్వరాట్

ఆ యగ్నిశిఖ మధ్య వరమాత్మ యున్నాడు. అతఁడే బ్రహ్మ,
అతఁడే శివుఁడు. అతఁడే యింద్రుఁడు. అతఁడే నాశరహితుఁడై
న బ్రహ్మము. అతఁడే తనకుఁదానె రాజగు వరమేశ్వరుఁడు. 13

యోఽపాంపుష్యంవేద, పుష్యవాన్ ప్రజావాన్ వశమాన్ తవతి
చంద్రమావా అపాంపుష్యం పుష్యవాన్ ప్రజావాన్ వశమాన్
తవతి యవివంచేద

ఎవఁడు నీళ్ళ యొక్క పుష్యమును(సారమును)ఎఱుఁగునో
వాఁడు పుష్యములుగలవాఁడు సంతతిగలవాఁడు వశువులుగలవాఁడు
ను అగును. చంద్రుఁడేనీళ్ళకు పుష్యము. ఎవఁడిట్లు ఎఱుఁగునో
వాఁడు పుష్యవంతుఁడు సంతతికలవాఁడు. వశువులుగలవాఁడు
నగును. 14

దానిమధ్యను మాక్ష్యమైనదై పైపైకి
బోవు నాకవహ్నిశిఖ లాటసారి యందుండు

11

అయగ్ని శిఖ నీల మైతమబ్బులమధ్య
మెఱుపుఁ దీఁగయుఁబోలి మిఱమిల లాడు
మరిముల్లుకొవనోలిఁ బచ్చవై నన్నవై
మాక్ష్య మౌనఱువువలె సొంపు లోఱ్ఱాయ నుండు

12

అయగ్ని శిఖమధ్య నలరారుఁ బరమాత్మ
ఆతండ్రి యాబ్రహ్మ యాతండ్రి యాశివుఁడు
ఆతండ్రి యింద్రుండు నాతండ్రి కాశ్యకుఁడు
ఆతండ్రి తనుఁదాన యభిలేతుఁ డగురాజు

13

ఎవ్వఁడు నీశివువు నెరుఁగునో యాతండు
బహువుష్పముల నుతులఁ బశువులను వర్జిల్లు
చంద్రుండ్రి నీశివువు సరిగ నిటు గనువాఁడు
బహువుష్పముల నుతులఁ బశువులను వర్జిల్లు

14

యోఽపామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
అగ్ని ర్వా అపా మాయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు నీటియొక్క యాశ్రయము నెఱుఁగునో వాఁడు
అశ్రయము గలవాఁడు అగును. అగ్నియే నీటిశ్రయము. ఇట్లు
తెలిసినవాఁడు అశ్రయము గలవాఁడగును. 16

యోఽగ్నిశ్రాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి ఆరోవా
అగ్నే శ్రాయతనం ఆయతనవాన్ భవతి య ఏవం వేద ఇతి

ఎవఁడు అగ్నికి అశ్రయము నెఱుఁగునో వాఁడు అశ్రయము
గల వాఁడగును. నీళ్ళే అగ్నికి అశ్రయము. ఇది తెలిసినవాఁడు
అశ్రయము గలవాఁడగును. "ఆరోవా ఇదమానన్ సలిఁమేవ"
ఈ నీరే మొదట నీరై యుండెను అను ప్రతినిబ్ధి నీళ్ళు అగ్నికి
అశ్రయముగాఁ జెప్పబడెను. 17

ఇట్లే తరువాతి వానియందును తెలియునది

యోఽపామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
వాయుర్వా అపామాయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు నీటికి అశ్రయమును ఏఱుఁగునో వాఁడు అశ్రయ
ము గల వాఁడగును. వాయువే నీటికి అశ్రయము. ఇట్లు తెలిసిన
వాఁడు అశ్రయము గలవాఁడగును. 18

యో వాయోరాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి

అపోవై వాయోరాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి

నీతిపుష్ప-నీతికి పుష్పవలె సారమైన దని భావము. చంద్రుఁ
డు అమృతమయిండు అమృతము జలశార్యము కరుక చంద్రుఁడు
నీతిపుష్పగా వర్ణించఁబడెను.

• ఎవ్వఁడు నీతిగృహ మెఱుఁగునో యాతఁడు
• ఏ స్థానమందైన గృహముగల వాఁ డాడు
• అగ్నియే నీతిగృహ మది యిట్లు గనువాఁడు
• ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను 19

• ఎవ్వఁడు వహ్నిగృహ మెఱుఁగునో యాతఁడు
• ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁ డాడు
• ఉదకమే యగ్నిగృహ మిది యిట్లు గనువాఁడు
• ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను 18

• వివ:- నీళ్ళే అని దీతి శారణ మగుటవలన బ్రహ్మాండ మందలి
• వైది గణపింతునగ్నికి గృహముగాఁ జెప్పబడెను. ఇట్లు నీళ్ళు
• అగ్ని వరస్పరాశ్రయములై యుండునని భావము అట్లే తరువాతి
• వాద్యుండును తెలియవలెను.

• ఏవాఁడు వాయుగృహ మెఱుఁగునో యాతఁడు
• ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁ డాడు
• వాయువే జలగృహం బది యిట్లు గనువాఁడు
• ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను 17

ఎవడు తాయువువకు అశ్రయమునొలుగునో వాడు అశ్రయము గలవాడగును. నీళ్ళే గాలికి అశ్రయము ఇట్లు తెలియువాడు అశ్రయము గలవాడగును. 18

యోగసామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
అసాపై తవస్మ సామాయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవడు నీటికి అశ్రయ మొలుగునో వాడు అశ్రయముగల వాడగును. ఈ సూక్యంకె నీటికి అశ్రయము ఇట్లు తెలిసినవాడగును. ఈ సూక్యంకె నీటికి అశ్రయము ఇట్లు తెలిసినవాడు అశ్రయము గలవాడగును. "అదిత్యా జ్ఞాయతే పృష్ఠిః" సూక్యని వల్ల వద్దము కురియును" అను శ్రుతినిబట్టి యిట్లు చెప్పబడెను. 19

యోగముష్యతనత ఆయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
అసాపై తవస్మ తనత ఆయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవడు సూక్యని అశ్రయమును ఎఱుగునో వాడు అశ్రయము గలవాడగును. నీళ్ళే ఈ సూక్యనికి అశ్రయము ఇట్లు తెలిసినవాడు అశ్రయము గలవాడగును. 20

యోగసామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
వంద్రమావా అసామాయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవడు నీటికి అశ్రయమును ఎఱుగునో వాడు అశ్రయము గల వాడగును. చంద్రుంకె నీటికి అశ్రయము. అది తెలిసినవాడు అశ్రయము.

ఎవ్వఁడు వాయుగృహ మెరుగునో యాతఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను
 అదకమే వాయు గృహ మిది యిట్లు గనువాఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గ్రహింపఁ దౌను

18

ఎవ్వఁడు నీతిగృహ మెరుగునో యాతఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను
 ఈ సూర్యుఁడె అలగృహ మిది యిట్లు గనువాఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను

19

ఎవ్వఁ డీశ్వరగృహ మెరుగునో యాతఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను
 అదక మీశ్వరగృహ మిది యిట్లు గనువాఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను

20

ఎవ్వఁడు నీతిగృహ మెరుగునో యాతఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను
 తండ్రియై నీతిగృహ మందిట్లు గనువాఁడు
 విష్ణానమందైన గృహము గలవాఁడౌను

21

యశ్చంద్రమన ఆయతనం వేదఆయతనవాన్ భవతి
అపోవై చంద్రమన ఆయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు చంద్రునికి ఆశ్రయము నెఱుఁగునో వాఁడు ఆశ్రయము గల వాఁడగును. నీశ్చే చంద్రునికి ఆశ్రయము ఇట్లు తెలిసినవాఁడు ఆశ్రయముగలవాఁడగును. 22

యోఽపామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
నక్షత్రాణి అపామాయతనం ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు నీటికి ఆశ్రయము నెఱుఁగునో వాఁడు ఆశ్రయము గల వాఁడగును. నక్షత్రముల నీటికి ఆశ్రయము ఇట్లు తెలిసిన వాఁడు ఆశ్రయముగలవాఁడగును. 23

యో నక్షత్రాణామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి
అపోవై నక్షత్రాణామాయతనం వేద ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు నక్షత్రముల యాశ్రయము నెఱుఁగునో వాఁడు ఆశ్రయముల వాఁడగును. నీశ్చే నక్షత్రముల ఆశ్రయము. ఇట్లు తెలిసిన వాఁడు ఆశ్రయముగలవాఁడగును. 24

యోఽపామాయతనం వేద, ఆయతనవాన్ భవతి
వర్షస్యేవా అపామాయతనం, ఆయతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు నీటికి ఆశ్రయమెఱుఁగునో వాఁడు ఆశ్రయము గల వాఁడగును. మెఘమే నీటికాశ్రయము, ఇట్లు తెలిసినవాఁడు ఆశ్రయము గలవాఁడగును. 25

ఎవ్వఁ డీవంఢ్రుగృహ మెఱుఁగునో యాతండు
 ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను
 తాతకమే వంఢ్రుగృహ మిదియిట్లు గనువాఁడు
 ఏ స్థానమందైన గృహము గలవాఁడౌను

22

ఎవ్వఁడు నీతిగృహ మెఱుఁగునో యాతండు
 ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను
 తాతలే జలగృహము తగ నిట్లు గనువాఁడు
 ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను

23

ఎవఁడు తారల గృహం బెఱుఁగునో యాతండు
 విస్తానమందైన గృహము గలవాఁ డవును
 నీశ్య తారలగృహమిది యిట్లు గనువాఁడు
 ఏ స్థానమందైన గృహము గలవాఁడవును.

24

ఎవ్వఁడు నీతిగృహం బెఱుఁగునో యాతండు
 ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁ డౌను
 మఱ్యె నీతిగృహం బది యిట్లు గనువాఁడు
 ఏ స్థానమం దైన గృహము గలవాఁడౌను.

2

యు: వర్ణస్యస్యాయతనం వేద, ఆయుతనవాన్ భవతి
అపో వై వర్ణస్యస్యాయతనం, ఆయుతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు మేఘమునకు ఆశ్రయ మొఱుగునో వాఁడు ఆశ్రయ
య గలవాఁడగును. మేఘమే నీటిఆశ్రయము. ఇట్లు తెలిసిన
వాఁడు ఆశ్రయము గలవాఁడగును 26

యోఽపొమాయతనం వేద, ఆయుతనవాన్ భవతి
సంవత్సరోవా అపొమాయతనం, ఆయుతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు నీటికి ఆశ్రయమొఱుగునో వాఁడు ఆశ్రయము గల
వాఁడగును. సంవత్సరమే నీటికి ఆశ్రయము, ఇట్లు తెలిసినవాఁడు
ఆశ్రయము గలవాఁడగును. 27

యు: సంవత్సరస్యాయతనం వేద ఆయుతనవాన్ భవతి
అపో వై సంవత్సర స్యాయతనం వేద ఆయుతనవాన్ భవతి

ఎవఁడు సంవత్సరము యొక్క యాశ్రయమును ఎఱుగునో
వాఁడు ఆశ్రయముగలవాఁడగును. నీళ్ళే సంవత్సరమున ఆశ్రయ
ము. ఇట్లు తెలిసిన వాఁడు ఆశ్రయము గల వాఁడగును. 28

యోఽప్పు నావం ప్రతిష్ఠితాంవేద ప్రత్యేవతివృతి
ఇమేలోకా అప్పు ప్రతిష్ఠితాః తదేహోఽత్యమాత్త

ఎవఁడు నీళ్ళలో స్థిరముగానున్న నావను దెలిసికొనునో
వాఁడు ప్రతిష్ఠ గలవాఁడగును. ఈ భూరదిలోకములు నీళ్ళయందు
నావలవలి స్థిరములై యున్నవి, ఈ ఐక్య నీళ్ళు సర్వాధాతమైన
వని చెప్పవచ్చును. 29

ఎవఁడు మఱ్ఱుల గృహం బెఱుగునో యాతఁడు
 విస్తానమందై న గృహము గలవాఁ డౌను
 నీళ్ల మఱ్ఱులగృహం బిది యిట్లు గనువాఁడు
 విస్తానమందై న గృహము గలవాఁ డౌను.

28

ఎవ్వఁడు నీటిగృహం బెఱుగునో యాతఁడు
 విస్తానమం దై న గృహము గలవాఁడౌను
 వత్పరమె జలగృహం బిది యిట్లు గనువాఁడు
 ఎవ్వఁడు నీటిగృహం బెఱుగునో యాతఁడు
 విస్తానమందై న గృహము గలవాఁ డౌను
 వత్పరమె జలగృహం బిది యిట్లు గనువాఁడు
 విస్తానమం దై న గృహము గలవాఁ డౌను

27

ఎవఁడు వత్పరగృహం బెఱుగునో యాతఁడు
 విస్తానమం దై న గృహము గలవాఁ డౌను
 నీళ్ల వత్పరగృహం బిది యిట్లు గనువాఁడు
 విస్తానమందై న గృహము గలవాఁ డౌను

28

ఎవఁడు నీళ్ళను స్థిరత నెఱుగువాఁడ నెఱుగు
 వాఁడు లోకంబులోఁ బఱువతిష్ఠణఁ గాంచు
 భూలాదిలోకముల్ నిరఘట స్థిరము లగు
 విదియె యాచుర్థము నెఱింగించుఱుకృత్తి

29

కింకర్షిష్టో ర్పలమాహుః కాదీ ప్రీః కిం వదాముజం
వికోయద్ధారయద్దేవః రేజతి రోదసీ ఉచే

ఆ వర్షవ్యాపియైన వాని బలమేది యని యందురు. ఏది
దీప్తి ఏది గొప్పది. ప్రకాశించుచున్న భూలోక స్వర్గలోకములను
రెంటిని దేవుడొక్కఁడు ఎట్లు వరించెను.

వాకాద్విష్టో ర్పలమాహుః అక్షరాద్దీప్తి రుచ్యతే
క్రివదాద్ధారయదేవ యద్విష్టోరీకము త్రమం

వర్షవ్యాపి యగు వాయువువల్ల బలముగలుగు నందురు.
అక్షర స్వరూపమువల్ల దీప్తి కలుగునని చెప్పఁ బడుచున్నది.
మూఁడవ పాదమైన యాకాశమువల్ల దేవుఁడు వరించుచున్నాఁడు.
ఆ విష్ణువుయొక్క లోకమొక్కటి యు త్రమ మైనది. 31

రాజాదిరాజాయ ప్రసహ్య సాహినీ
నమో వయం వై శ్రవణాయ కుర్మహే
న మే కామాన్ కామ కామాయ నుహ్యం
కామేశ్వరో వై శ్రవణో దదాతు, కుబేరాయ
వై శ్రవణాయ మహా రాజాయనమః

రాజాదిరాజును బలవంతముగా ఆందల లాభములను ఆవు
వాఁడును అన్నిటిని వినువాఁడును నగునారాయణునికి నమస్కార
ము మేము చేయుచున్నాము. కామముల కీశ్వరుఁడై యుతఁడు
కామములఁగోరు నాకు కోరికల నిచ్చుఁగాక. కుబేర రూపుఁడును
అన్నిటిని వినునట్టి మహారాజునకు నమస్కారము. 32

విశ్వమొక వ్యాపించు విష్ణుజల మెది యండ్రు
 ఏది యోకనిదీ న్ని యోలోక ముత్తమము
 బాణసార నెలు గొంతు యోలోకమొక దివము
 నీదేవుఁ డొక్కడే యెట్లులన్ వరియించె

30

వాయుచే విష్ణునకు బాణము గల్గు నటండ్రు
 అక్షరపురుషుడే నాదీ న్ని యగు నండ్రు
 త్రివద మౌమింతినే దేవుఁ డన్నిటఁ బాణు
 విష్ణులోకం బొంది విశ్వమున నుత్తమము

31

రాజాదిరా జగుమఁ బ్రబల కానకుండగుడు
 ప్రకుల వినుదీవునికి జోనొద్దు నేయుదుము
 కామవతి వైశ్రమణుఁ డీమాకు గోర్కి లిడు
 న్ని కృష్ణుఁడు కుశేర విరమవతికి జోనొరు

32

ఓం ఓం తద్గ్రహ్నా ఓం తద్వాయుః ఓం తదాత్మా
 ఓం తత్పత్యం ఓం తత్పురోర్వమః
 అంతశ్చలతి యా తేను గుహాయాం విశ్వమూర్తిసు

వేదాంత వేద్యమైన వస్తువే బ్రహ్మము. అది వాయువు,
 అది జీవాత్మ. అది వర్షము. జగత్కారణమగు దానికి తమసోపా-
 రము. అది విశ్వమూర్తులు ధరించిన వర్షభూతములందు హృదయ
 గుహయందుఁ జరించును 32

త్వం యజ్ఞస్త్వం వనత్కారత్వ మింద్రస్త్వం
 విష్ణుస్తం బ్రహ్మత్వం వ్రతావతి స్త్వం తదాహః

నీవే యజ్ఞమవు. నీవే వనత్కారమవు, నీవే యింద్రుడవు.
 నీవే రుద్రుడవు. నీవు విష్ణువవు నీవు బ్రహ్మవు. నీవు వ్రతావతివి
 నీవె యా నద్యారులందలి నీరమవు. 34

అహో జ్యోతి రసోమృతం బ్రహ్మ ధూర్జువ స్పృవరోమే

నీవె సముద్రాదులందలి నీరమవు. నీవె సూర్యుని జ్యోతి
 స్పృవు నీవె సుధులది రసమవు. నీవె యమృతమవు. నీవె వేద
 మవు, నీవె ధూర్జువస్పృవములనెడి మూఁడుతోకములును నీవె ఓం
 శారమవును. 35

ఈశాన స్పర్ష విద్యానా మిక్ష్వర స్పర్ష ఘాతానాం బ్రహ్మధివతిః
 బ్రహ్మతోఽదివతి ర్భ్రహ్మి శివోమే అస్తు నదాశివోమే

అదేవుడే వర్ష విద్యల కీక్ష్వరుఁడు వర్షప్రాణుల కీక్ష్వరుఁడు
 వేదమునకు రక్షకుఁడు హిరణ్యగర్భునికె వ్రతువు అట్టి బ్రహ్మ నాకు
 శాంతుఁడగుఁగాక. నేను ఎప్పుడును శివుఁడనగుదును. 36

ఓమె యా బ్రహ్మంబు ఓమె యా వాయువును

ఓమె యా జీవుండు ఓమె యా నక్షత్రంబు

ఓమె యా నర్వంబు ఓం ఆదికి నమస్సు

అనె విశ్వరూపులొ పౌణ్డలన్ హృదీదిరుగు 23

నీనె యా యజ్ఞునువు నీనె వషత్కార

మీనె యా యింద్రుండవు నీనె యా ఉద్రుండవు

నీనె యా విష్ణునవు నీనె యా బ్రహ్మపున్

నీనె ప్రజావతివి నీనె నదినీరనువు 24

నీనె నముద్రుండవు నీనె యా శ్లోతివిన్

నీనె యా రవనువున్ నీనె యా యక్షుకనువు

నీనె యా బ్రహ్మనువు నీనె భూర్భువములును

నీనె నువర్లక మీనె యాంకారనువు 25

అశంకెల్ల విద్యలకు నదిపుండై యున్నాడు

అశంకెల్ల ప్రాణులను నదిపుండై కాసిండు

అశంకె ప్రతి పాలకుండు నశంకె బ్రహ్మకు న్రభువు

ఈ బ్రహ్మ కథ మీదుక మే నోం నదాశీపుండ 28

తద్విష్టోః శరణుంశదం నవాశక్యంశి నూరయః
నివీనవద్రురాశకం తద్విష్టోః నివక్యత్
తాగ్యవాంశస్వమింధతి విష్టోర్యక్తరమంశదం

అకనమందు వ్యాప్తమై యున్న శక్తిని వతి ఆ విష్టువు
యొక్క వరమవదమును ఎల్లప్పుడు విద్యాంశులు చూచుచున్నాడు
ఆ విద్యాంశులు కష్టములు లేనివారై శాగరూకుల్ని విష్టువుయొక్క
యా వరమవదమును పొందుదుడు.

ఋతం నత్యం వరప్రసాదా పురుషం కృష్ణ పింగలం
ఉర్వరేకం విరూపాక్షం విశ్వరూపాయ వై నమోనమా

వ్యావహారికమైన నత్యరూపమును వరప్రసాదమును పురుషు
డును కృష్ణవర్ణము పింగళ వర్ణమును గంభాఃనై ఉర్వరేకమునై
విరూపాక్షుఃతునై యా పార్వతి వరమేశ్వర రూప్రసాదము ఉన్న
ది. అట్టి ఈశ్వరూపునికి నమస్కారము నమస్కారము.

నారాయణాయ విద్మ హే నానుదేవాయ దీనుహి
తస్మై విష్టుః ప్రచోదయాత్

అట్టి నారాయణునిః దేరినీకొందము. అట్టి నానుదేవుని ర్వా
నింతుము. ఆవున ముమ్మ విష్టువుల్లోనభ్యాసముతకరయ ప్రోక్త
పొందును గాక.